

we jadnom dychu, rowno aby helu plěsy se měli. Esu potom we stogach a brožňach nozowali, dla głodu a łaznosći skoro sginuli a pschi kuždem sogleu wot noweg sadžali bojasni dla psched tymi Prusijanami.

O pschut Božy, kaž možoš ty tych žłowekow tať maršasch! Gaž to schytkno něto syńe pschi kuželi se hulizuju a te młode sche něžywe na to słuchaju, — gaž młogi se welizajuzy groni, až tať zaschwywy něby byť, ga žěju te starke: „O žischi, žischi, wy něwěscho, kaž zaschne to bylo jo!“

Elsasphausen - stojascho juž radnu chylu we hogńu, ako młody Trost hyschczi doma běscho se swojim nanom a dwěma goletoma. Rule a granaty řagachu wot schych bořow, ten winik schtormujo, how nej možno wostasch, ale zo zynisch? Trost wesmjo swojog pobědneg nana na řschebjat a tej goleschi pod pažy a hudajo se psches gumna wen, dalej psches polo, žož te kurařierny se sgromadžowachu ř smertnem hoborańu, gorěj se won lazo až na tu řupu, tam řidńo se won dořoj, dalej řamžo. Ga žějo ten nan: „Daj mě lažasch a humož twojo młode žyweńe a tej goleschi! ja budu se pomatem řa wami porasch, humru na drose, ga wižimy se w něbju řařej, božemě!“ — A ten řyn žěscho, dsy we wozyma. Ten starke hyschczi wiži, kaž te kurařierny se na tych Prusijanow waliju, kaž ten hogen jich powitajo, až ř kopizami dořoj řlekaju, kaž te řbyrne se na hubegi daju, ažo schytkno se řa nimi řuri; won jěřa dalej řa řlědom tog řyna, a lej, we welitej goli se řmařaju a schytkne řu, chwalsich Boga, humožone.

A zo Richterož Fryžko ř Elsasphausena? togo řu te jańželiki pschemožili. Rowno we tej nejwěřschej bitwe gnařcho won psches gumna a polo, řteřa mjas Řimřich a Franzosařow, a jo gluzńe hubenuť! Něřotare